

[Slebsager.]

blev oven i Købet sagt mig fra de Herrers Side, at selv om de intet Honorar fik for deres Arbejde, skulde de være veltilfredse. Jeg fandt det imidlertid, som sagt, ubilligt, at de ikke skulde have Honorar for Arbejdet, og ved et Møde i det politiske Udvalg, Firemandsudvalget, udtalte jeg dette og foreslog at yde de Herrer et Honorar paa hver 10 000 Kr., hvilket jeg fandt passende og vedblivende finder passende for det Arbejde, de har udført.

Fra Firemandsudvalgets Side fremkom der ingen Indvendinger herimod, og jeg maatte derfor opfatte det saaledes, som om man fra Firemandsudvalgets Side var enig med mig i, at de nævnte Honorarer var passende, og under Hensyn hertil blev Honorarerne udbetalt til de Herrer Green og Dalhoff.

Jeg vil gerne have Lov til at sige specielt for Departementschef Dalhoffs Vedkommende, fordi der her er rettet et groft og uberettiget Angreb paa ham, at jeg har lært ham at kende ikke blot som en overordentlig dygtig Embedsmand, men ogsaa som en fuldt ud loyal Embedsmand, som nok skal vide at varetage de Interesser, som han har Forpligtelse til at varetage som Departementschef i Handelsministeriet, og jeg finder det ganske utilbørligt at bruge Udtalelser om ham som dem, der her er blevet fremsat af det ærede Medlem Hr. Holstein.

Formanden: Da det Spørgsmaal, der nu behandles, er blevet saa udførligt omtalt fra alle Sider, vil jeg henstille til efterfølgende Talere at fatte sig saa kort som muligt.

Korsgaard: Den Udredning, som den højtærede Handelsminister gav, vilde, synes jeg, have været givet paa rette Maade, hvis den var blevet læst op og saa havde sluttet med Ordene „Ærbødigst Dalhoff“, for jeg kan jo ikke nægte, at jeg synes, der var meget lidt Personlighed i det Indlæg, Ministeren fremkom med.

Efter den højtærede Formands Henstilling skal jeg selvfølgelig fatte mig meget kort, men jeg maa dog have Lov til at pege paa enkelte Punkter. For det første dette, at Ministeren fortsætter Angrebene paa det tidligere Bankraad, idet han jo udtaler, at Tremandsudvalget gjorde Forholdene med Hensyn til Bankens Ledelse saa langt bedre, end de tidligere havde været. Jeg kan ikke forstaa, at nærværende Tidspunkt skulde

opfordre til at fortsætte med disse Angreb, som jeg for øvrigt finder, at Ministeriet har desavoueret ved dog i det væsentlige at tage de samme Bankraadsmedlemmer i den nye Ledelse, som var i den gamle.

Saa vel den nuværende som den tidligere Handelsminister har henvist til, at den paagældende Sag har været nævnt i et Udvalg bestaaende af fire Rigsdagsmænd, og de ræsonnerer saa som saa, at naar de paagældende Rigsdagsmænd ikke har protesteret, saa har derved Rigsdagen faktisk givet sin Tilslutning.

Jeg maa paa det kraftigste protestere mod en saadan Argumentation. Enten maa Ministrene have Ret til administrativt, men saa naturligvis under fuldt Ansvar overfor Rigsdagen, at fastsætte de paagældende Honorarer, som de vil, eller ogsaa maa Ministrene gaa Bevillingsvejen. Man kan ikke ved Underhaandsaftaler af denne Art binde Rigsdagen.

Der er visse Omraader, hvor Ministrene i Henhold til Praksis har Ret til at fastsætte Honorarer. Det er muligt, at man skal en anden Vej ud; men man skal i hvert Fald ikke den Vej, at man ved tilfældige Medlemmer af Rigsdagen fastslaar, at dette eller hint kan være passende. Skal man gaa en anden Vej, saa maa man forlade den gamle Regel og have som eneste Hovedregel, at Sagen maa gaa enten igennem Rigsdagen som en samlet Enhed eller gennem Finansudvalget som Udtryk for Rigsdagen, idet selvfølgelig Finansudvalgets Stilling ikke i dette saa lidt som i noget andet Forhold er at forstaa paa anden Maade end, at naar Finansudvalget har givet Tilslutning til noget, saa har man skabt sig praktisk Sikkerhed for, at bagved Finansudvalget staar hele Rigsdagen eller i hvert Fald et Flertal af den.

Jeg vil altsaa paa det skarpeste opponere imod, at man synker dybere og dybere i den Argumentation, at naar man har nævnt et Forhold for nogle faa Rigsdagsmænd, saa har man derved i Virkeligheden fordelt Ansvaret mellem Rigsdagen og Ministeriet.

Den højtærede Minister sagde — og det var for saa vidt Svar paa stillet Spørgsmaal —, at de to Udvalg havde et Arbejde hver for sig; og Ministeren sagde, at de havde et kolossalt Arbejde hver for sig. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at den højtærede Minister, som jo dog har været en praktisk Mand, for Alvor kan tro, at der er nogle Mennesker, der kan have et kolossalt Arbejde i to, tre eller fire forskellige Hverv. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at Ministeren